

Tal dia com hui del 1502 la Universitat de València es va inaugurar oficialment

Tal dia com hui del 1502 la Universitat de València es va inaugurar oficialment

El 13 d'octubre del 1502 es va dur a terme la inauguració oficial de la **Universitat de València**. Des del segle XIII s'impartien a la ciutat estudis superiors, ja que el 1245 el rei Jaume I havia obtingut del papa Innocenci IV la institució d'un Studium Generale. No obstant això, no va ser fins al 30 d'octubre del 1499 quan els jurats de la ciutat de València van redactar les Constitucions de la primera Universitat de València, una institució autoritzada per la Butlla del 23 de gener del 1501, signada pel papa valencià Alexandre VI, i pel privilegi reial de Ferran II el Catòlic, concedit el 16 de febrer del 1502.

La monarquia hispànica, que ja no només de la Corona d'Aragó, necessitava quadres dirigents ben formats. Una nova fiscalitat, un gran exèrcit permanent i una burocràcia moderna exigien un bon grup

d'homes amb estudis superiors. El rei Ferran el Catòlic el va reblar amb el privilegi del 2 de febrer del 1502, amb el qual va ratificar el caràcter universitari de la nova institució. Així, l'Estudi General es va inaugurar oficialment el 13 d'octubre del 1502 amb prerrogatives i distincions equivalents a les de les universitats de Roma, Bolonya, Salamanca i Lleida. Les autoritats urbanes, entre les quals figuraven membres de la noblesa, ho havien aconseguit per fi, i ho exhibien orgullosos com un èxit propi. Així, els prohoms formaven els seus fills a prop de la llar i, en conseqüència, els seus descendents continuarien ocupant els llocs més rellevants dels quadres dirigents. Un vell argument ja esgrimit dos segles abans per Jaume II, quan va fundar el 1300 l'Estudi General de Lleida, la primera universitat de la Corona d'Aragó: els seus súbdits no podien anar a pidolar ciència fora de les fronteres de la seua corona.

Es van organitzar les diferents facultats i es van desdoblar càtedres: Poesia i Oratòria, Lorenzo Valla, dins dels estudis de Gramàtica i Llatinitat (progressivament ampliadades a Grec, Retòrica, Història, Prosòdia); la Facultat d'Arts (amb Lògica, Filosofia natural, Súmules, Qüestions, Filosofia, Matemàtiques i Astrologia); la conspícua Facultat de Medicina, on es van establir al llarg del segle tres càtedres: la primera dedicada als principis de la medicina, la segona de Simples i d'Anatomia, i la tercera a la pràctica a partir dels llibres de Galè; la Facultat de Teologia, i la Facultat de Dret (Civil i Canònic, fonamentalment). Els primers anys de la institució van ser força complicats. Durant el període 1518-1519 la Universitat va romandre tancada per la pesta i el 1522 es van haver de suspendre els estudis a conseqüència de la revolta de les Germanies i les dificultats econòmiques que impossibilitaven pagar els salaris dels mestres. Van ser anys grisos.

Al llarg de més de cinc-cents anys, el desenvolupament de la Universitat de València ha corregut en paral·lel al creixement de la ciutat, i ha format una part inextricable de la seua trama urbana, generant espais per a la docència, la investigació, la creació i difusió de cultura i ciència, així com per a la transferència de coneixement.

Al llarg de les dues últimes dècades, ha experimentat un accelerat procés de transformació i creixement, sense comparació amb etapes anteriors. Aquest important esforç ha convertit la Universitat de València en una moderna universitat global, líder en l'aplicació de les noves tecnologies i connectada amb les principals xarxes internacionals científiques i de docència.

Una àmplia activitat docent i investigadora en totes les àrees de coneixement (ciències bàsiques i enginyeries, ciències de la salut, ciències de l'educació, humanitats i ciències socials, econòmiques i jurídiques) i el compromís amb l'excel·lència han convertit la Universitat de València en un dels cinc primers centres científics de l'estat espanyol.